

Det skal i Forbindelse hermed bemærkes, at det ikke er fundet rigtigt at foreslaa Bestemmelser optagne i Loven om Antagelse og Afskødigelse af Kasserer, Bogholder og andre Funktionærer i Selskabet. Forskrifter derom bør være forbeholdt Vedtægterne.

I §§ 42—49 giver Udkastet en Række Regler om Direktionens og Bestyrelsens Pligter, der for en stor Del ikke ville trænge til nærmere Begrundelse. Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal her dog bemærkes følgende:

§ 42 indeholder en præceptiv Bestemmelse om, at der i ethvert Selskab skal findes en Myndighed, der har Legitimation til ved sine Handlinger i et vist Omfang at binde Selskabet overfor Tredjemand. Saadan Magt tilkommer altid den samlede Direktion og, naar ikke andet hjemles i Vedtægterne, tillige Bestyrelsen. Dette er et nødvendigt Supplement til Reglen i § 16 Nr. 12. Denne siger i og for sig kun, at der skal finde Anmeldelse Sted om, hvem der er signaturberettiget. Men, ligesom den intet bestemmer om, at visse Personer skulle anmeldes som signaturberettigede, saaledes giver den — selvfølgelig — ingen Regel om, hvem der kan handle, naar ingen signaturberettiget findes anmeldt. I begge Retninger griber Reglen i § 42 ind. Den siger, at den samlede Direktion og — naar Vedtægterne ikke bestemmer andet — den samlede Bestyrelse skal være signaturberettiget, og at følgelig Anmeldelsen ikke maa indeholde noget derimod stridende. Men den bestemmer endvidere, at, hvis ingen signaturberettiget er anmeldt, hvilket kan skyldes den Omstændighed, at den oprindelig anmeldte er død eller frattraadt, uden at nogen er bleven anmeldt i vedkommendes Sted, saa skal altid den samlede Direktion og — som Regel — den samlede Bestyrelse kunne binde Selskabet. Kun for at afskære enhver Tvivl og for at gøre det klart, at den følgende Regel gælder alle signaturberettigede, tilføjer § 42 udtrykkelig, at ogsaa de enkelte i Henhold til § 16 Nr. 12 anmeldte binde Selskabet. I Følge denne kan det, overensstemmende med Vedtægternes nærmere Regler derom, men dog under Iagttagelse af den præceptive Regel i § 42, anmeldes, hvilke af Selskabets Myndigheder, der kunne tegne Firmaet; faktisk vil dette i Almindelighed være hver enkelt af Direktørerne samt ofte tillige flere Medlemmer af Bestyrelsen i Forening.

Det Omraade, indenfor hvilket Legitimationen er virksom, bestemmes i Paragrafens andet Punktum saaledes, at enhver vilkaarlig Begrænsning udelukkes, idet der alene henvises til de i Loven særlig hjemlede Begrænsninger. Denne Henvi- ning er paa den anden Side nødvendig for at sikre Overholdelsen af Lovens derhen- hørende Forskrifter, f. Eks. i §§ 68 og 69 om, at Overdragelse af Selskabets Formue som Helhed kun kan ske i Henhold til Beslutning af Generalforsamlingen. Det kan være Tvivl underkastet, om og eventuelt i hvilket Omfang en Begrænsning kan udledes af Anmeldelsens Angivelse af Forretningens Art (§ 16 Nr. 3). Om dette Spørgsmaal, der maa overlades til Retsanvendelsens Afgørelse, skal det dog bemærkes, at det rette formentlig er, at Anmeldelsen om dette Punkt kun er bindende for Tredjemand i den Forstand, at han ikke til Støtte for sin gode Tro kan paaberaabe sig Ukend- skab dertil. Om han ved den forudsatte Kendskab dertil burde kunne indse, at den paagældende Selskabsmyndighed ved sin Handling overskred sin Kompetence, maa da bero paa de konkrete Omstændigheder. Den samlede Regel i Udkastets § 42, 1ste Stykke, stemmer nærmest overens med den svenske Lovs § 43, der bestemmer, at Ind- skrænkninger i Direktionens («Styrelsens») Beføjelse til at handle paa Selskabets Vegne er uden Virkning overfor enhver, mod hvem det ej bevises, at han har haft Kendskab til saadan Indskrænkning. Svensk Lovs § 69 Nr. 3 viser nemlig ved sin Bestemmelse